

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИМЉЕНО		30.12.2011	
ОРГ. ЈЕД.	СРБЈ	ПРАВНОГ	ВРЕДНОСТ
02	2914		

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У НИШУ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу, бр. 8/18-01-009/11-024, од 25.11.2011. године, именована је Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу трговинско-правну научну област на Правном факултету у Нишу, у следећем саставу: др Дара Миленовић, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник и писац Извештаја, др Слободан Марковић, редовни професор Правног факултета у Београду, члан и др Драган Вујисић, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу, члан.

Пошто је је Комисија прегледала конкурсни материјал, у законском року подноси Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу, следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу трговинско-правну научну област, објављен у „Службеном гласнику РС“, бр. 79, од 25.10.2011. године, пријавио се један кандидат: др Видоје Спасић, доцент Правног факултета у Нишу на наставном предмету Право интелектуалне својине на Катедри за трговинско-правне науке. Пријава кандидата је благовремена и потпуна.

I

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Кандидат др Видоје Спасић рођен је 3. јануара 1960. године у Сечаници код Ниша. Основну и средњу школу завршио је у Нишу. На Правни факултет у Нишу уписао се 1979. године, а дипломирао у року, 12. септембра 1983. године, са просечном оценом у току студија 8, 83.

Након дипломирања и одслужења војног рока радио је четири ипо године у привреди, да би затим засновао радни однос на Правном факултету у Нишу, где је изабран за асистента-приправника за предмет Право индустријске својине и Ауторско право, почев од 1. септембра 1989. године.

Последипломске студије кандидат је успешно окончао на Правном факултету у Крагујевцу, 28. октобра 1998. године, одбраном магистарске тезе под насловом: "Морална права аутора", чиме је стекао академски назив магистра правних наука.

За сарадника у звање асистента за предмет Право индустријске својине и Ауторско право реизабран је 20. 11. 2003. године.

Академски назив доктор правних наука кандидат је стекао на Привредној академији у Новом Саду, 29.09.2003. године, одбраном докторске дисертације под називом „Ограничења овлашћења на умножавање ауторског дела за приватне потребе“.

За наставника у звање доцента за ужу трговинско-правну научну област, на Правном факултету у Нишу, кандидат је изабран 11.02.2007. године, у ком звању је и данас.

Кандидат се служи француским језиком.

Кандидат живи у Нишу, са пребивалиштем у ул. Вукадина Јоцића, бр. 20. Ожењен је и отац две ћерке.

II

НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ И СТРУЧНИ РАД КАНДИДАТА

У току своје професионалне каријере кандидат је објавио већи број научних радова (преко 45).

СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА

(1) Сузбијање нелојалне утакмице у савременом праву (Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 31, од 1991, стр. 153-159);

(2) Права уметника-извођача (Зборник радова Правног факултета у Нишу бр. 32-33, од 1992-93, стр. 127-134);

(3) Пренос жига-марке производа и услуга (Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 34-35, од 1994-95, стр. 213-225);

(4) Морална права аутора (Магистарски рад одбрањен 28. 10. 1998. године, на Правном факултету у Крагујевцу);

(5) Морална права аутора и internet (Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 38-39, од 1998-99, стр. 195-207);

(6) Ауторскоправна питања у вези са учењем на дистанци у америчком праву (Правни живот, бр.11, 2000, том 3, стр. 649-671);

(7) Одговорност кључних лица за кретање информација на internetu (Право и привреда, бр. 5-8/2000, стр. 674-694);

(8) Улога криптографије у трансферу и приступу информацијама на internetu
□ **правни аспекти** □ (Симпозијум о рачунарским наукама и информационам технологијама □ Зборник радова YUINFO 2001);

(9) Савремени системи електронског плаћања (Право и привреда, бр. 5-8/2001, стр. 942-965);

(10) Специфичности карактера и употребе ауторских дела у дигиталној форми (Правни живот, бр. 11/ 2001, стр. 863-880);

(11) Основи доктрине fair use о ограничавању имовинскоправних овлашћења аутора (Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 40-41, од 2000-2001, стр. 215-234);

- (12) **Паметна картица ("Smart card") као средство електронског плаћања** (Симпозијум о рачунарским наукама и информационим технологијама □ Зборник радова YUINFO 2002);
- (13) **Меродавно право за међународне ауторскоправне односе** (Право и привреда, бр. 5-8/2002, стр. 636-652);
- (14) **Електронско издаваштво** ("Право и привреда", бр. 9-12/2002, стр. 128-137);
- (15) **Могућности заштите творевина из области биотехнологије по основу интелектуалне својине** ("Правни живот" , бр. 11/2002, стр. 971-997);
- (16) **Директива о хармонизацији извесних аспеката ауторског и сродних права у информатичком друштву** (Европско законодавство □ Институт за међународну политику и привреду, бр. 2/02, стр. 86-89);
- (17) **Употреба дигиталних слика у америчком праву** (Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 42, 2002, стр. 301-317);
- (18) **Директива о законској заштити биотехнолошких проналазака (98/44/ЕС)** (Европско законодавство □ Институт за међународну политику и привреду, бр. 1/03, стр. 71-74);
- (19) **Ограничења овлашћења на умножавање ауторског дела за приватне потребе** (докторска дисертација одбрањена на Привредној академији у Новом Саду, 29. 09. 2003. године, Нови Сад, 240 страна).
- (20) **Упоредноправни аспект ограничења овлашћења на умножавање ауторског дела за приватне потребе** (Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 43, (2003), стр. 265-287);
- (21) **Дигитални потпис у светлу Директиве ЕУ** (Симпозијум о рачунарским наукама и информационим технологијама : зборник радова YUINFO. - Niš : YUINFO, 2004. – CD-ROM : електронска публикација);
- (22) **Приватност у дигиталном свету** (Правни живот - Београд : Удружење правника Србије, 2004. - Бр. 11 (2004), стр. 867-887) ;
- (23) **Сајбер криминал у светлу нове регулативе** (Правни живот - Тематски број, Право и универзалне вредности. – Београд : Удружење правника Србије, 2005. – Том 1, бр. 9 (2005), стр. 947-963);
- (24) **Заштита личних података на интернету** (Симпозијум о рачунарским наукама и информационим технологијама : Зборник радова YUINFO. - Niš : YUINFO, 2005. – CD ROM : електронска публикација);
- (25) **Неки аспекти приватности у сајберспејсу** (Зборник радова Правног факултета у Нишу, Бр. 46, (2005), стр. 207-228);
- (26) **Приватност у дигиталном свету** (Макропројект - Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе : Зборник радова [Електронски извор]. - Ниш : Институт за правна и друштвена истраживања Правног факултета, 2005, ЦД РОМ, стр. 351-367);
- (27) **Актуелна питања у области сајбер криминала** (Билтен судске праксе Врховног суда Србије. – Београд : Intermex, 2006. – Бр. 1 (2006), стр. 107-130);
- (28) **Клонирање људских бића: за и против** (Новине у породичном законодавству, Ниш : Правни факултет, 2006. – Стр. 255-271);
- (29) **Нови законски оквир за заштиту интелектуалне својине у Србији** (Правни живот - Тематски број, Право и хумана будућност – Београд : Удружење правника Србије, 2006. – Бр. 11, том 3 (2006), стр. 883-896);

- (30) Патентирање производа биотехнологије** (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2006. – 47 (2006), стр. 77-96);
- (31) Појам и врсте сајбер криминала** (Макропројект: Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе : Зборник радова [Електронски извор]. - Ниш : Институт за правна и друштвена истраживања Правног факултета, 2006. - ЦД РОМ, стр. 564-583);
- (32) Осврт на одговорност Интернет сервис провајдера (ИСП) у међународном и упоредном праву** (Зборник радова Правног факултета у Нишу. 50. – Ниш: Правни факултет, 2007. – Бр. 50 (2007), стр. 103-126);
- (33) Правни положај потрошача у условима електронске трговине** (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, 2007. – Бр. 49 (2007), стр. 271-290);
- (34) Савремени облици пиратерије у ауторском и сродном праву** (Правни живот - Тематски број, Право и слобода – Београд : Удружење правника Србије, 2007. – Том 5, бр. 13 (2007), стр. 293-310);
- (35) Банери и блогови као средство оглашавања на internetu** (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, 2008. – Бр. 51 (2008), стр. 73-90);
- (36) Да ли ће приватност у Србији бити реална или виртуелна** (Правни живот : тематски број - Право и међународне интеграције - Београд : Удружење правника Србије, 2008.- Год. 57, том 6, бр. 14 (2008), стр. 615-632);
- (37) Дигитални водени жиг (watermark) у функцији заштите дигиталног садржаја** (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009. – Бр. 54 (2009), стр. 59-80);
- (38) Дигитално банкарство : облици и ризици** - Међународна научна конференција „Od caveat emptor do caveat venditor“ одржана на Правном факултету у Крагујевцу, 2009. године, стр. 175-196.
- (39) Ново законодавство за заштиту интелектуалне својине** (Наукови читанња присвјачени пам'јати В. М. Корец'кого. - Киив : Национална академија наук Украин'и, 2009. - Но 2 (2009), стр.12);
- (40) Прилагођавање ауторског и сродног права информатичком окружењу** (Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе. Св. 2 - Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009, стр. 571-590);
- (41) Онлајн безбедност** (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2010. – Бр. 56 (2010), стр. 77-102);
- (42) Права оплемењивача биљних сорти у Србији** (Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права : тематски зборник радова. Св. 2. - Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 421-445);
- (43) Дигитални докази** (Правни систем и друштвена криза : зборник радова са међународне научне конференције, Св. 1. - Косовска Митровица : Правни факултет, 2011. - Стр. 283-298);
- (44) Дигитално управљање правима** (Право и привреда - Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2011 - Бр. 4-6 (2011), стр. 909-926).
- (45) Ауторска дела у дигиталном окружењу** (Монографија, Ниш 2011, 295 стр.).

Радови од редног броја 1-24 оцењивани су приликом претходних избора, тако да ће у овом Извештају бити оцењени радови од редног броја 25-45.

Након избора у звање доцента кандидат је објавио 20 научних радова и једну монографију националног значаја.

ПРИКАЗ И ОЦЕНА РАДОВА

А) ЧЛАНЦИ

(25) Неки аспекти приватности у сајберспејсу (Зборник радова Правног факултета у Нишу, Бр. 46, (2005), стр. 207-228); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

У раду је обрађена најзначајнија питања приватности лица у кибернетском простору. За разлику од приватности лица у физичком свету која је колико толико задржана, упркос све бројнијим претњама, приватност у дигиталном (мрежном) окружењу доживљава снажан структурални преображај. Без обзира на чињеницу да се комуникација у сајберспејсу одвија без физичког контакта, таква околност не погодује очувању и заштити приватности лица. Напротив, мноштво видова видљиве и невидљиве комуникације омогућава прикупљање различитих врста података о корисницима. Притом, неке податке корисници свесно откривају, али много је значајније и опасније што се многи подаци прикупљују мимо воље и знања корисника.

Сви тако прикупљени подаци могу се употребити и злоупотребити на различите начине и у различите сврхе, што све може угрозити и повредити приватност физичких лица.

(26) Приватност у дигиталном свету (Макропројект - Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе : Зборник радова [Електронски извор]. - Ниш : Институт за правна и друштвена истраживања Правног факултета, 2005, ЦД РОМ, стр. 351-367);); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

У раду је сагледана приватност фиизичких лица у дигиталном (виртуелном) свету као правна категорија.

Приватност је сложена и мултидисциплинарна категорија која се може посматрати са различитих аспеката и кроз призму различитих наука. Са правног аспекта, приватност значи искључиво право диспонирања подацима о сопственој личности, уз могућност заштите уколико су исти угрожени или повређени.

Анализирајући положај физичких лица у дигиталном окружењу, односно последице различитих онлајн и офлајн активности корисника, путем којих они свесно или несвесно остављају траг о свом деловању и различите податке о својој личности, аутор закључује следеће. У дигиталном свету, слободно можемо рећи да приватност скоро да и не постоји. То је реалност коју треба знати и прихватити и увек имати у виду када се корача по бесконачном пространству сајберспејса.

(27) Актуелна питања у области сајбер криминала (Билтен судске праксе Врховног суда Србије – Београд : Intermex, 2006. – Бр. 1 (2006), стр. 107-130); **Категорија M52 - рад у часопису националног значаја.**

Развој информатичке технологије доводи до новог облика криминала тзв. сајбер криминала (мрежног или компјутерског криминала). Класични (стандардни) облици криминала све више уступају место овом новом криминалу. Ова врста криминала се може вршити и манифестовати као онлајн или мрежни криминал (путем интернета) или офлајн криминал (тзв. картични криминал). Подједнако су заступљена и друштвено опасна оба вида криминала.

Сајбер криминал је опаснији и перфиднији од класичног криминала, јер га врше знатно образованији и едукованији криминалци. Осим тога, овај криминал се због своје природе знатно теже открива и спречава. Ово између осталог што су имовина и подаци у дигиталној форми знатни рањивији и и мање заштићенији него они у класичној (аналогној форми). Као последица тога, стоји чињеница да према званичним подацима једва да 1-2% сајбер криминала бива откривено, што је веома забрињавајући податак.

У раду се износи констатација да је сајбер криминал најприсутнији у банкарско-финансијском сектору, у области ауторског права, али такође и у области дечје порнографије, разних врста интернет крађа и превара и сл. Аутор закључује да ће у годинама пред нама сајбер криминала бити све више на сцени и да ће борба против њега бити тешка и озбиљна јер захтева учешће различитих категорија посебно едукованих стручних лица.

(28) Клонирање људских бића : за и против (Међународни научни скуп „Новине у породичном законодавству“, Ниш : Правни факултет, 2006. – Стр. 255-271); **Категорија M52 - рад у часопису националног значаја.**

Биотехнологија представља грану науке која је поред информатике доживела највећи процват задњих година. У оквиру биотехнологије нарочити успон доживео је генетски инжењеринг чији централни део чини клонирање људских бића. Ово последње представља топ тему у многим научним дисциплинама, али и питање од велике практичне, можда и судбинске важности за људски род.

У раду су представљени кључни разлози и аргументи за и против клонирања људских бића. У прилог дозволе клонирања људских бића говоре многи разлози породично-правне, емотивне, здравствене природе и тд. Међутим, аутор заступа и брани гледиште које је против клонирања људских бића, макар на садашњем ступњу развоја цивилизације. Томе у прилог стоје многи разлози, правне, етичке, политичке и друге природе. Истина је да би се клонирањем људи постигли неки корисни ефекти и резултати, али би потенцијално негативни ефекти били много опаснији и озбиљнији. Ово, посебно са разлога што би клонирање људи могло веома лако да измакне контроли и буде злоупотребљено у разне сврхе (милитаристичке, правно-политичке и сл.). Стога, клонирање људи могло бити дозвољено једино у терапеутске, а никако у репродуктивне сврхе.

(29) Нови законски оквир за заштиту интелектуалне својине у Србији (Правни живот - Тематски број, Право и хумана будућност – Београд : Удружење правника Србије, 2006. – Бр. 11, том 3 (2006), стр. 883-896); **Категорија М51 - рад у водећем часопису националног значаја.**

У раду је дат преглед српског законодавства у области интелектуалне својине, у том тренутку. Под утицајем промена и реалних потреба за заштитом интелектуалне својине, с једне стране и захтева међународне заједнице (сагласно тзв. Студији изводивости и припрема за евентуалну кандидатуру за приступање ЕУ), наша земља је у стању перманентног праћења и усклађивања свог законодавства са међународним прописима и регулативом ЕУ.

Од новодонетих закона обрађени су Закон о организацији и надлежности државних органа за борбу против високотехничког криминала, из 2005. године, нови Царински закон Републике Србије, који је ступио на снагу 2006. године, Кривични Законик Републике Србије и Закон о посебним овлашћењима ради ефикасне заштите интелектуалне својине, из 2006. године.

Сви побројани прописи, уз већ постојеће референтне законе у области интелектуалне својине, прописују респектабилна правна средства заштите интелектуалне својине и предвиђају санкције за случај њене повреде, које изричу надлежни органи. Сви наведени прописи чине сасвим задовољавајући правни оквир за заштиту интелектуалне својине. Остаје само да се наведено законодавство доследно спроведе у пракси.

(30) Патентирање производа биотехнологије (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2006. – 47 (2006), стр. 77-96); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

У раду су обрађена најважнија правна питања у вези са могућностима патентне заштите биотехнолошких производа, нарочито ДНК низа, гена и сл.

Доба у коме живимо обележила је научно-технолошка револуција, посебно у два области: у информатици и биотехнологији. У области биотехнологије учињени су велики кораци. Технике генетске модификације омогућавају уношење нових својстава у организме. Израз „технологија рекомбинатне ДНК“ обухвата низ техника за модификацију генетског наслеђа организма, уметањем или одсецањем фрагмената ДНК. Генетска модификација има велики значај за биљне и животињске врсте. У погледу људске врсте генетска модификација, односно рекомбинатна ДНК, нуди велику наду за излечење неких озбиљних болести као што су малигна обољења, дијабетес и др.

Анализирајући биотехнолошке продукте у светлу испуњености услова, аутор закључује да ДНК низ (као типична биотехнолошка творевина) испуњава све услове за добијање патентне заштите. Такође, у раду се износи чињеница да су научници успели да у потпуности декодирају генетску мапу људског генома (скуп свих гена у организму). На сонову тога, верује се да ће у наредној деценији главни бизнис развијеног света бити, управо биотехнологија, односно производња генетски произведених људских органа, тзв. имплантата, који ће надмашити све друге профитабилне гране, па и информатичку.

(31) Појам и врсте сајбер криминала (Макропројект: Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе : Зборник радова [Електронски извор]. - Ниш : Институт за правна и друштвена истраживања Правног факултета, 2006. - ЦД РОМ, стр. 564-583); **Категорија М52 рад - у часопису националног значаја.**

Са развојем информатичке технологије класични криминал све више замењује нови облик противзаконитих радњи – сајбер криминал. Нови криминалци да би нпр. опљачкали банку, не морају то да чине на већ познате начине, већ то могу учинити удобно заваљени у своје фотеље поред компјутера.

Постоје различите врсте сајбер криминала а свима њима је заједничко да су извршени уз помоћ дигиталне технологије. Кривични Законик Републике Србије регулише читав сет кривичних дела против безбедности рачунарских података, са запрећеним адекватни казнама за учињена дела. Међутим, с обзиром да се информатичка технологија стално развија, у пракси се могу појавити и неки нови облици сајбер криминала, који нису именовани у закону, али ће бити квалификовани као кривична дела уколико испуњавају опште услове.

(32) Осврт на одговорност Интернет сервис провајдера (ИСП) у међународном и упоредном праву (Зборник радова Правног факултета у Нишу. 50. – Ниш: Правни факултет, 2007. – Бр. 50 (2007), стр. 103-126); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

На интернету се појављују различита лица са различитим улогама, правима и одговорностима.

У раду је дат приказ одговорности ИСП-а (интернет сервис провајдера), у међународном и упоредном праву у светлу њихових функција.

ИСП представља сваки субјект (физички или правни, приватни или јавни), који омогућава корисницима сервиса комуникацију, као и обраду и складиштење електронских података, у име и за рачун корисника уз помоћ компјутерског система. Поједностављено, ИСП (краће провајдер) представља посредника у пружању интернет услуга.

Делатност ИСП-а је сложена и разноврсна, али је са правног аспекта најзначајнија чињеница што делатност ИСП-а често тангира суверенитете више држава.

Када се говори о одговорности ИСП-а, аутор истиче да је она детерминисана помоћу два кључна фактора. Пре свега, узима се у обзир околност да ли је ИСП у предузимању активности на мрежи активан (нпр. смештај података или омогућавање приступа) или само пасиван учесник (нпр. код имејла). Као друго, узима се у обзир чињеница да ли је ИСП савестан, односно има сазнање о недозвољеној радњи. Генерални закључак је да ИСП може бити одговоран само за дела у којима је он активно учествовао и био свестан да се преко њега одвијају неке недозвољене активности а није ништа предузео да исте спречи или заустави.

(33) Правни положај потрошача у условима електронске трговине (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, 2007. – Бр. 49 (2007), стр. 271-290); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

У данашњем постиндустријском и тзв. потрошачком друштву централни субјект је потрошач. Због тога је он предмет интересовања и проучавања свих релевантних субјеката у основним привредним гранама производњи и промету (трговини). Међутим, колико год да је потрошач „центар света и пажње“, на једној страни, он је, не ретко, предмет разних манипулација и потенцијални предмет превара, са друге стране.

У условима електронске трговине, правни положај потрошача постаје знатно комплекснији и ризичнији. Истина, и у условима класичне (физичке) трговине, потрошач је честа мета бескрупулозних трговаца жељних лаке, брзе и велике зараде. У информатичком друштву, потрошач бива стално „бомбардован“ понудама различитог типа, које не ретко садрже производе сумњивог квалитета. Када се томе дода чињеница да се данас (у развијеном свету много више, код нас мање), велики број трговинско-комерцијалних, банкарских и туристичких услуга обавља онлајн (путем интернета), онда свакако треба имати у виду и ризике које такав вид пословања носи. Ту свакако треба имати у виду хакаерске упаде у банковне рачуне, лажне идентитете, „проваљивање“ података са банкарских картица или других докумената итд.

Аутор закључује да је електронска трговина будућност, али њени нужни пратиоци су опрез и постепеност због свих наведених ризика.

(34) Савремени облици пиратерије у ауторском и сродном праву (Правни живот - Тематски број, Право и слобода – Београд : Удружење правника Србије, 2007. – Том 5, бр. 13 (2007), стр. 293-310); **Категорија М51 - рад у водећем часопису националног значаја.**

У раду су обрађени нови видови пиратерије у области интелектуалног стваралаштва настали са појавом дигиталних технологија.

Пиратерија као масовна и контунирана појава кршења права интелектуалних стваралаца ствара велику штету легитимним интересима духовних стваралаца и у аналогном окружењу. Међутим, развојем информатичке технологије и интернета, ова појава постаје све већи не само ауторскоправни већ и друштвени проблем. Данас пиратерија представља високо профитабилну грану, која долази одмах после трговине оружја, наркотика и проституције. Брзи развој технологије а спорост у мењању законодавства и људских навика, стварају фантастичан амбијент за појаву пиратерије у свим областима стваралаштва. Дигитално окружење представља плодно тле за појаву нових облика пиратерије. Ово нарочито јер информатичка технологија омогућава брзо, лако, јефтино и квалитетно умножавање ауторских дела и предмета сродног права, при чему нема никакве разлике у квалитету између оригиналног и копијског примерка. У аналогном окружењу таква разлика постоји и она је својеврсна природна брана пиратерији.

Савремених облика пиратерије има у многим делатностима интелектуалног стваралаштва и индустријских делатности везаних за ауторско стваралаштво. У том смислу, нарочито су значајни: софтверска пиратерија, интернет пиратерија,

издавачка пиратерија, аудио и видео пиратерија, филмска пиратерија, као и пиратерија у области мобилне телефоније.

У раду се закључује да данашњи видови пиратерије озбиљно угрожавају интелектуално стваралаштво и доводе у питање његов опстанак. Зато, друштво мора озбиљно да се суочи са овом појавом и искористи сва средства правна, технолошка, едукативна, етичка како би се пиратерија свела у разумне и подношљиве оквире.

(35) Банери и блогови као средство оглашавања на internetu (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, 2008. – Бр. 51 (2008), стр. 73-90); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

У раду су обрађени банери и блогови као типични савремени облици дигиталне комуникације.

Интернет као нови електронски медијум у форми глобалне мреже стално развија и шири мрежу својих сервиса. У том смислу, појављују се нова средства комуникације која нуде провајдери у циљу успостављања контакта између великих компанија различите врсте са потенцијалним корисницима њихових производа и услуга. Банери и блогови, управо, имају основни задатак да информишу кориснике интернет услуга о одређеним чињеницама. Дакле, њихова основна функција је рекламно-маркетиншка.

Банер је јединица рекламирања у форми текста, слике или анимације, смештена на некој веб страници или у оквиру ње. Његов задатак је да корисника одведе путем линка на други сајт, форум или виртуелни шоп. Постоје различите врсте банера, али свима је заједничко-иста функција.

Блог представља мрежни дневник, односно веб страну текстуланог, визуелног, односно мултимедијалног садржаја која линковима води ка другим сајтовима или другим линковима. Једна од основних функција блога је интерактивност – могућност контакта са другим блогovima, сајтовима или линковима. Блог представља и својеврсну електронску базу података. Најпознатији блогови су Фејсбук, Мајспејс, Твитер.

Блогови и банери имају велики значај за комуникацију на мрежи и све су масовнији и популарнији.

(36) Да ли ће приватност у Србији бити реална или виртуелна? (Правни живот : тематски број - Право и међународне интеграције - Београд : Удружење правника Србије, 2008.- Год. 57, том 6, бр. 14 (2008), стр. 615-632); **Категорија М51 - рад у водећем часопису националног значаја.**

Приватност као социолошка категорија представља стари феномен који се може посматрати са различитих аспеката: психолошког, етичког, правног. Приватност као могућност задржавања одређених личних података у сопственом поседу постојала у знатно већој мери у аналогном окружењу.

У дигиталној средини приватност као феномен доживљава преображај. Електронска комуникација подразумева размену информација између два корисника или корисника и сервера. Ова комуникација се одвија у два облика: као видљива или невидљива комуникација. Видљива комуникација врши се уз знање корисника и одвија се путем тзв. ћаскања или четовања, разменом мејлова, путем

њузгрупа, као и путем различитих видова електронског пословања. Невидљива комуникација врши се без знања корисника, а путем података за повезивање, података о саобраћају и тзв. „колачића“.

Аутор износи констатацију да интернет оставља детаљан траг о сваком појединцу и о његовим активностима на мрежи, тако да трансакциони и други подаци омогућавају формирање профила нечијег онлајн живота. Као последица изнетог постоји реална могућност да се подаци сакупљени на интернету употребе у многе недозвољене или илиегалне активности. Тако, нрп. ФБИ користи податке које корисници фејсбука остављају на мрежи.

Коначни закључак је да приватност на мрежи скоро и да не постоји, односно да она није реална већ фиктивна, само што многи корисници још увек нису тога свесни.

(37) Дигитални водени жиг (watermark) у функцији заштите дигиталног садржаја (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2009. – Бр. 54 (2009), стр. 59-80); **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

Дигитална револуција, између осталог, намеће обавезу носиоцима ауторских и сродних права већу контролу у коришћењу заштићеног садржаја од стране трећих лица, како би предупредили неовлашћене употребе и злоупотребе њихових творевина. Ово је нужно и просто природно, јер се повећавају техничке могућности за незаконито коришћење туђих ауторскоправних творевина и предмета сродних права.

Технолошки, постоје различите могућности за контролу употребе заштићених творевина. Различите криптографске методе, доиста, представљају респектабилну брану неовлашћеним употребама и злоупотребама. У раду је обрађен систем воденог жига (вотермаркинга) као једног од најзначајнијих технолошких средстава контроле употребе заштићеног садржаја од стране уживалаца.

Суштински, дигитални водени жиг је неупадљив елемент (у виду слике, текста или звука) уграђен у неки електронски садржај приликом његове производње или дистрибуције у циљу праћења и контроле његове употребе. Међутим, упркос бројним позитивним карактеристикама и функцијама, за сада не постоји систем воденог жига који је довољно робустан и ефикасан да апсолутно задовољи све захтеве и циљеве. Ово, пре свега што не постоји довољно сигурна криптографска техника која би пружала апсолутну заштиту од свих потенцијалних повреда учињених од стране неовлашћених лица.

(38) Дигитално банкарство : облици и ризици - Међународна научна конференција „Od caveat emptor do caveat venditor“ одржана на Правном факултету у Крагујевцу, 2009. године; V мајски правнички дани, стр. 175-196. Категорија М44 – рад у тематском зборнику водећег националног значаја.

У раду је обрађено дигитално банкарство као нова форма банкарских послова, са предностима и ризицима које оно носи.

Дигитално (електронско) банкарство представља сваки облик финансијске или сродне операције на релацији банка-клијент, извршен уз помоћ информатичке технологије.

Разлози за појаву дигиталног банкарства као и његове предности у односу на класично банкарство су бројни. Али, с друге стране, повећани су и ризици злоупотреба услед примене дигиталног банкарства.

Постоје многи облици електронског банкарства: банкомати (АТМ); ПОС терминали; Телефонско банкарство; ПЦ (кућно) банкарство; СМС банкарство; Интернет банкарство; Мобилно (покретно) банкарство; Електронске (пластичне) платне картице.

Ризици у електронском банкарству су бројни, а најзначајнији су: Оперативни ризик; Репутациони ризик; Правни ризик; Ризик међународног пословања; Остали ризици. Веома је значајно идентификовање ризика, његов мониторинг, као и управљање и контролисање ризика.

Аутор подржава дигитално банкарство (и пословање уопште), и истиче констатацију да ће будућност дигиталног банкарства зависити од чињенице да ли ће технологија обезбедити довољно поуздан оквир за сигурно обављање финансијских и других банкарских трансакција.

(39 Ново законодавство за заштиту интелектуалне својине (Наукови читанња присвјачени пам'јати В. М. Корец'кого. - Киив : Национал'на академија наук Украин'и, 2009. - Но 2 (2009), стр. 12); **Категорија М52 – рад у часопису националног значаја.**

Питање заштите интелектуалне својине одувек је представљало централни проблем у праву интелектуалне својине. Данас, са новим технологијама проблем још више добија на свом значају и актуелности. Ако прокламована права немају адекватну заштиту државних органа онда ће она остати мртво слово на папиру. Зато свака држава настоји да створи што конзистентније и ефикасније законодавство. Србија припада земљама које стално настоје да осавремене и употпуне своје законодавство у складу са трендом у индустријски развијеним земљама.

У посматраном периоду Србија је донела неколико прописа који употпуњују систем заштите интелектуалног стваралаштва. Најзначајнији закони који су донети у том периоду су: Царински закон, Закон о посебним овлашћењима ради ефикасне заштите интелектуалне својине, а извршене су Измене и допуне КЗ Републике својине. Аутор износи констатацију да без обзира што новодонето законодавство системски заокружује и употпуњује модел заштите интелектуалне својине, то није било довољно да Србија изађе из круга топ 10 земаља у свету по кршењу интелектуалне својине. Разлог за то је више него очигледан: донето законодавство се не примењује у довољној мери, због чега често добијамо упозорења међународне заједнице.

(40 Прилагођавање ауторског и сродног права информатичком окружењу (Међународна научна конференција „Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе“, одржана 2009. године на Правном факултету у Нишу; Центар за публикације Правног факултета, 2009, Св. 2, стр. 571-590); **Категорија М44 – рад у тематском зборнику водећег националног значаја.**

Развој дигиталне технологије (посебно интернета) довео је до структуралних промена у различитим сферама друштва. Једна од кључних области која се нашла на удару информатичке технологије јесте интелектуално стваралаштво. Ново окружење снажно делује нарочито на сферу искоришћавања интелектуалних творевина, стварајући широке могућности за повреду права легитимних носиоца.

У раду је дата анализа дејства дигиталне технологије на ауторска и сродна права. Осим тога, изнете су и објашњене карактеристике ауторских дела у дигиталној форми и наглашене њихове разлике у односу на дела у класичној или аналогној форми. Аутор, посебно наводи: пластичност (променљивост) форме дела у дигиталној средини; аутоматску производњу дела у дигиталној форми; идентичност дигиталних копија са оригиналом и лакоћу приступа и искоришћавања (посебно) умножавања дела.

Аутор износи закључак да ауторско право и сродна права нужно морају да доживе преображај и да се прилагоде новоствореном окружењу како би ова права надвладала све проблеме и искушења и у крајњој линији преживела.

(41) Онлајн безбедност (Зборник радова Правног факултета у Нишу – Ниш : Правни факултет, Центар за публикације, 2010. – Бр. 56 (2010), стр. 77-102);
Категорија М51 – рад у часопису националног значаја.

Информатичка технологија и интернет донели су људима бројне олакшице и погодности. Међутим, мрежно окружење доноси и многе ризике и опасности. Ово због тога што интернет представља отворену мрежу без централизованог система управљања. Због тога је њена рањивост више него очигледна карактеристика.

Информатичко друштво поставља и питање онлајн (мрежна) и офлајн (ванмрежна) безбедности података.

Постоје многи начини на које различити субјекти могу, споља или изнутра, угрозити безбедност заштићеног садржаја на интернету. Пре свега, на удару су приватни подаци, интелектуална својина, банкарски подаци и средства и сл. па чак и само функционисање мрежног система.

Због свега изнетог, аутор закључује да је обезбеђивање онлајн безбедности озбиљан задатак читавог друштва, дакле не само субјеката непосредно укључених у рад на мрежи, већ и свих других државних и недржавних субјеката.

(42) Права оплемењивача биљних сорти у Србији (Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права : тематски зборник радова. Св. 2. - Ниш : Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 421-445);
Категорија М44 – рад у тематском зборнику водећег националног значаја.

У раду су обрађена права оплемењивача биљних сорти, као новог права индустријске својине сврстаног у категорију права сродних патентном праву. Дат је приказ законских решења према новом српском закону донетом 2009. године. Наведени закон је усклађен са европском легислативом у овој материји.

Биљне сорте имају велики значај за целокупан живи свет, као значајан сегмент исхране живих бића, али и за природу као кључни фактор биолошког диверзитета и одржања равнотеже еко система. Доместикација и оплемењивање биља су старе делатности које изнова добијају на значају у савременим условима. Закон тачно прописује које услове (материјалне и формалне) треба да испуни оплемењивач да би стекао субјективно право оплемењивача са корпусом припадајућих моралних и имовинских овлашћења.

Аутор износи констатацију о генералној позитивности наведеног закона, али запажа и потенцира и једно дискутабилно решење (озбиљну замерку) – могућност

да и генетски модификоване биљке (организми) добију праву заштиту. Овакво решење изазива озбиљне недоумице, па и страхове јер последице употребе ГМО по људску и животињску исхрану су још увек недовољно испитане и најмању руку неизвесне и ризичне.

(43) Дигитални докази (Правни систем и друштвена криза : Зборник радова са међународне научне конференције, Св. 1. - Косовска Митровица : Правни факултет, 2011. - Стр. 283-298); **Категорија М44 – рад у тематском зборнику водећег националног значаја.**

Развој информатичке технологије довео је до појаве сајбер криминала. Он се одвија употребом другачијих средстава, али и открива коришћењем нове врсте доказа – дигиталних доказа. Такође, нови облик криминала захтева присуство и учешће нових стручних људи – дигиталних форензичара.

Дигитални докази представљају доказе, односно трагове о извршењу кривичних дела различите врсте (у области сајбер криминала) који се налазе у дигиталној форми. Ова врста доказа се разликује од класичних доказа по свом карактеру, начину стицања, чувања и уништења.

Дигиталне доказе прикупљају, чувају и презентирају надлежним органима дигитални форензичари, односно вештаци који су посебно обучена стручна лица. У почетку се дигитална форензика бавила искључиво постојаним подацима, а данас су све више предмет њене пажње непостојани (рањиви) подаци.

Генерално, рачунарска форензика се дели на четири основне гране: Форензика ватрозида (firewall forensics); Мрежна форензика (network forensics); Форензика база података (database forensics), и форензика мобилних уређаја (mobile device forensics)

Аутор износи закључну констатацију о великом значају дигиталних доказа, као и улоге дигиталних форензичара у спречавању и откривању новог облика противзаконитих делатности, тзв. сајбер криминала.

(44) Дигитално управљање правима (Право и привреда - Београд : Удружење правника у привреди Србије, 2011 - Бр. 4-6 (2011), стр. 909-926). **Категорија М52 - рад у часопису националног значаја.**

Дигитално или мрежно окружење, између осталог, захтева нове начине заштите интелектуалних ствараоца и њихових права од неовлашћених употреба и злоупотреба њихових творевина. Као одговор на новостворене проблеме појављују се различите технике криптографије (шифровања), као и систем дигиталног управљања правима (енгл. „Digital Rights Management“). Овај систем заснива се на коришћењу дигиталне технологије, а усмерен је на заштиту ауторскоправно заштићеног садржаја, управо од саме технологије и њеног функционисања.

Генерално, Digital Rights Management представља општи назив за скуп технологија које носиоцима права (ауторских и сродних) омогућавају контролу употребе дигиталног садржаја од стране корисника, односно публике (уживаоца).

У раду су обрађене најважније технике дигиталног управљања ауторским правима: digital watermarking и trusted computing.

Аутор у раду закључује да наведене технике, иако замишљене и креиране са добрим и позитивним намерама, основна замерка наведених система јесте што

више штите носиоце ауторских и сродних права, а мање легалне кориснике ауторских дела. Кључни проблем и основна замерка наведеним системима јесте што не постоји апсолутни начин заштите интереса носиоца парова, који, на неки начин не би вређао приватност корисника или његова легално стечена права.

Б) МОНОГРАФСКА ПУБЛИКАЦИЈА

(45) Ауторска дела у дигиталном окружењу (Монографија, Ниш 2011, 295 стр; 24 цм). Категорија М42 – монографија националног значаја.

Монографија „*Ауторска дела у дигиталном окружењу*“ представља централно и најзначајније научно дело кандидата након избора у звање доцента. Она представљају круну вишегодишњег бављења кандидата међутицајем ауторског права и информатичке технологије У монографије су научно обрађени структура, положај и улога ауторских дела у ноовонасталом – дигиталном окружењу и дејство тог окружења на ауторско стваралаштво, као и перспективе интелектуалног стваралаштва у светлу потенцијално повећаних могућности повреде ауторских права. Резултати истраживања изложени су на 295 страна компјутерски обрађеног текста Б-5 формата. Рад садржи 191 библиографску јединицу (од чега највећи део извора представља инострана литература) и 158 референци, од чега 10 аутореференци. Избор наведене теме показује и потврђује перманентну тежњу аутора да се бави најактуелнијим питањима и да отвара најакутније проблеме из области којом се бави, приступајући обради на мултидисциплинаран начин. Уз то, увек тежећи да да неки свој приступ и виђење запаженог проблема.

Структура ове публикације, поред увода и закључка обухвата пет поглавља.

У „*Уводу*“ монографије аутор постепено уводи читаоца у предмет истраживања, постављајући кључне проблеме и централна питања у вези са темом који ће бити предмет детаљније и свеобухватније обраде у наредним поглављима.

Прво поглавље носи назив „*Субјективно ауторско право*“. У њој, аутор даје општи појам субјективног ауторског права. Сагласно монистичкој концепцији о правној природи субјективног ауторског права, дати су приказ и објашњење конкретних имовинскоправних и моралноправних овлашћења, која чине корпус субјективног ауторског права. Уз то, дат је акценат и на законска ограничења субјективног ауторског права у европском и англосаксонском систему.

У другом поглављу, које носи назив „*Појам ауторског дела*“, детаљно су обрађени сви конститутивни елементи (битни и небитни) потребни да би се нека духовна творевина сматрала ауторским делом и да би, сагласно томе, могла уживати ауторскоправну заштиту. Детаљно су обрађене поједине законски именоване врсте ауторских дела. Поред тога, идентификоване су поједине новонастале духовне творевине, које су фактички продукти информатичке технологије (веб сајтови, блогови, мултимедијална дела), и с обзиром да испуњавају услове из опште дефиниције (оригиналност и форма), сматраће се ауторским делима у пуном смислу и њиховим творцима ће припадати субјективно ауторско право. Осим тога, дат је начелан приказ структуре, карактеристика и положаја ауторских дела у стандардној (тзв. аналогној) форми и њихово упоређивање са релевантним својствима ауторских дела у дигиталној форми. У вези с тим, аутор подвлачи да дигитално окружење има знатно јаче и комплексније

дејство на ауторска дела која су у дигитаној форми, у односу на дела креирана на класичан начин и изражена у стандардној форми. Ово питање представља један од централних проблема, који ће бити предмет обраде у наредним поглављима. Притом, посматрање и анализа најважнијих питања из овог поглавља обрађени су и са упоредноправног и међународног аспекта.

У трећем поглављу обрађено је *„Ауторско стваралаштво у дигиталном окружењу“*. У њему су знатно детаљније обрађени сви ауторскоправни аспекти ауторских дела у сајберспејсу: почев од суштинских карактеристика ових творевина и њиховог испољавања у новом формату, преко обраде свих оних ауторских дела која могу бити креирана у дигиталној форми или транспонована из аналогног у дигитални формат. Аутор, примећује и наглашава чињеницу да већи број врста ауторских дела може бити креиран у дигиталној форми, али постоје и нека дела која, по природи ствари, задржавају свој изворни (стандардни) формат, односно не могу имати дигиталну форму која бу имала употребну вредност. Ова околност је веома значајна са аспекта заштите ауторских дела од неовлашћених употреба и злоупотреба.

Четврто поглавље *„Ауторска дела и информатичка (дигитална) технологија“*, као што и само име каже бави се детаљним приказом савремених техничко-технолошких средстава и медијума и њиховог утицаја на интелектуално стваралаштво, посебно на сферу коришћења ауторских творевина. Управо искоришћавање ауторских дела под утицајем нове технологије, представља један од од два кључна проблема у ауторском праву. У овом делу посебно је обрађен утицај интернета (и његових сервиса) на стварање и коришћење ауторских дела. Аутор износи констатацију да дигитално окружење у знатно већој мери има утицај на ауторска дела у дигиталној форми, а мање (или чак никако) утиче на ауторска дела у класичној – аналогној форми. Осим тога, дат је приказ најзначајнијих техника криптографије (шифровања), које имају незаменљиву улогу у стварању, коришћењу ауторских дела у дигиталном окружењу, али и у заштити носиоца права од неовлашћеног коришћења и свих других видова злоупотребе, чиме се може нанети штета његовим легитимним интересима.

Пето поглавље носи назив *„Дигитална заштита ауторских дела“*. Ова материја представља централно питање и највећи проблем савременог ауторског права. У овом делу монографије обрађене су најважнији, тренутно постојећи системи контроле и заштите коришћења дигиталних ауторских дела. У том смислу, дат је приказ новог система тзв. Digital Rights Management (Управљање дигиталним правима), са његовим структурним и функционалним карактеристикама. Уз то, приказане су најзначајније технологије овог система, нарочито дигитални водени жиг (watermark), техника trusted computing и софтверске лиценце. У овом поглављу аутор је изнео и нека мишљења о могућим алтернативама постојећем ауторском праву, у виду слободних лиценци, као што су Copyleft или Creative Commons.

У *„Закључку“* монографије аутор је изнео сумарне резултате до којих је дошао током истраживања и изнео нека своја виђења у вези са постојећим актуелним проблемима и предлозима за њихово неутралисање. Аутор закључује да упркос бројним опасностима, искушењима и изазовима на која наилазе интелектуални ствараоци у дигиталном окружењу, ауторско право ће преживети, у овом или неком другом облику. Кључно је да друштво не може зауставити развој

дигиталне технологије зарад заштите ауторског права, већ дигиталну технологију треба ставити у функцију заштите и унапређења ауторског права.

Научна монографија *Ауторска дела у дигиталном окружењу*, представља прву целовиту студију ауторских дела у информатичком – дигиталном окружењу, на српском језику, у којој су истражени и обрађени сви кључни теоријски и практични аспекти овог комплексног и веома актуелног правног и друштвеног феномена.

Посебна вредност монографије јесте што она представља својеврстан спој међуутицаја ауторског права и информатичке технологије, пошто је данас тешко замислите ове области једну без друге.

III

УЧЕШЋЕ У ПРОЈЕКТИМА

Кандидат доц. Др Видоје Спасић учествовао је, односно учествује у следећим научним пројектима (неколико националних и један међународни):

- Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе (Универзитет у Нишу – Правни факултет);
- Изградња Србије као правне државе;
- Заштита људских и мањинских права у европском правном простору;
- Регионални Темпус пројекат о интелектуалној својини (Правни факултет Јустинијан Први - Скопље).

IV

НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ И ПРОФЕСИОНАЛНИ РАД

У току своје универзитетске каријере која траје више од две деценије, кандидат је обављао и обавља наставу у свим облицима из Предмета Право интелектуалне својине (Индустријска својина и Ауторско право) и Саобраћајно право, на основним академским студијама права, на Правном факултету у Нишу. Такође, обавља наставу на докторским студијама права из предмета Право интелектуалне својине ЕУ и Трансфер технологије и заштита индустријске својине. Обавио је већи број испита на докторским студијама, у својству испитивача или члана испитне комисије.

На мастер студијама кандидат обавља наставу из предмета Ауторско право у ЕУ и Саобраћајно право.

Као учесник Регионалног пројекта о интелектуалној својини држи наставу из Интелектуалне својине на мастер студијама на Правном факултету Јустинијан Први у Скопљу.

Наставно-педагошки рад кандидата студенти су оценили одличним просечним оценама, приликом евалуације наставника и сарадника, у периоду од када је таква могућност евалуације установљена прописима.

V

ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Од значајнијих доприноса кандидата академској и широј заједници издвајамо:

- Члан Савета Економског Факултета у Нишу, 2004-2006. године;
- Члан Регионалног центра за иновације;
- Управник Рачунско-информационог центра, Правног факултета у Нишу, од 2008-2010. године;
- Рецензент монографије - "Интелектуални капитал и конкурентност предузећа", др Бојана Крстића, наставника Економског факултета у Нишу, објављене 2009. године;
- Учесник регионалне конференције у оквиру ИПА регионалног пројекта за интелектуалну својину за Западни Балкан и Турску (IPA Regional Programme on Industrial and Intellectual Property Rights in the Western Balkans and Turkey), одржане у Београду 1-2. септембра 2010. године.

VI

МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

На основу комплетног и свеобухватног увида у целокупан рад кандидата Комисија износи следеће мишљење о испуњености услова за избор. Кандидат др Видоје Спасић у потпуности испуњава све услове прописане у члану 64, ст. 1 и 7, Закона о високом образовању Републике Србије, члану 90, ст. 1 и 5, Статута Правног факултета у Нишу и члану 4 и члану 6, ст. 2 и 7, Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета у Нишу.

Пре свега, кандидат испуњава опште услове за избор у наставничко звање, пошто има научни степен доктор правних наука из уже научне области (трговинско-правне) и способност за наставни рад.

Осим тога, кандидат испуњава и посебне услове који се захтевају за избор у звање ванредног професора.

Кандидат има више научних радова од значаја за развој науке у ужој научној области у којој се бира, објављених у водећим домаћим часописима, са рецензијама. Посебан квалитет кандидата представља обрада најактуелнијих тема из области којом се бави, као и интересовање за савремене научне дисциплине, које су у блиској вези са интелектуалном својином – информатику и биотехнологију.

Кандидат има објављену монографију националног значаја, у ужој трговинско-правној научној области.

Кандидат има учешће у пројектима националног и међународног значаја.

Кандидат има више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима.

VII

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА

На основу свега изнетог Комисија има част и задовољство да предложи Изборном већу Правног факултета у Нишу, доношење одлуке о утврђивању предлога за избор доц. др **ВИДОЈА СПАСИЋА** у звање **ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР** за ужу трговинско-правну научну област.

У Нишу, 26. 12. 2011. године

КОМИСИЈА

1. Др **ДАРА МИЛЕНОВИЋ**, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник и писац Извештаја
2. Др **СЛОБОДАН МАРКОВИЋ**, редовни професор Правног факултета у Београду, члан
3. Др **ДРАГАН ВУЈИСИЋ**, ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу, члан

